

Sr Chen: «Tot el que vivim és transitori i aquest disc n'és un reflex»

Parlem amb el músic i productor sobre el nou disc en solitari sobre el nou disc '4ever domingo' | L'àlbum, sorgit del confinament, compta amb una trentena de col·laboracions

Sr Chen | Arxiu de l'artista

Productor i raper, **Sr Chen** compta ja amb un recorregut de prop de quinze anys a l'escena musical, que l'ha portat al costat d'artistes com **Izah**, **Toteking** o el projecte que comparteixen amb **Lildami** i **Emotional G**. Fa dos anys va presentar el primer disc en solitari, *Espero que te guste* (DelPalo, 2018) i enguany arriba amb una nova entrega, 29 temes amb una trentena de col·laboracions sorgits arran d'aquest diumenge etern que han estat els mesos de confinament: *4ever Domingo*. En parlem amb ell.

Fa prop de quinze anys que ets a l'escena musical, però aquest és el segon àlbum que treus com a Sr Chen. A partir de quin moment decideixes emprendre el teu propi camí?

Tot el meu camí té a veure molts cops amb la sensació interna d'estar llest. Entrenar la seguretat en un mateix i confiar en allò que un té per oferir és sens dubte una de les coses que he vingut a aprendre. Tot i això, fer música sempre ha anat amb mi, sigui en solitari o rodejat de gent maca.

Com compagines el teu projecte personal, amb d'altres com el teu 'original team' amb Lildami?

Doncs malament (riu). El tema amb el **Dami** ha estat una bogeria, però estic molt agraït de tot. Tot i així, ha estat frenètic i a vegades m'ha costat mantenir-li el ritme a aquest món.

Tot el disc neix del confinament. Va començar com una manera de matar el temps o amb la idea d'aprofitar creativament aquests moments tan estranys?

Com una manera de fugir. La música és on vaig quan vull fugir i el disc va sortir en les primeres setmanes de no acceptar el lloc on estava. Podríem dir que és un exercici "del que no has de fer". Quan més he acceptat la realitat de la situació, menys necessitat de fer música he tingut; ara estic en un lloc més tranquil.

Sr Chen Foto: Arxiu de l'artista

Com l'has viscut tu, el confinament, aquest diumenge etern? Ets dels que viu els diumenges com a quelcom depriment o com a l'últim vestigi de llibertat setmanal?

Des de fa 4 anys, el significat dels diumenges ha perdut molt el seu sentit. Crec que amb la idea de *4ever domingo* i el confinament, molts hem pogut connectar amb el que hi ha més enlla de la repetició setmanal i hem vist que "diumenge" pot ser un estat mental. Si és positiu o negatiu ja depèn de la química de cadascú.

Amb quin discurs del confinament t'identifiques més, amb el "tot anirà bé" o amb el de "tot plegat és 'un pal'?"

M'identifico molt amb els dos a parts iguals, sempre estic en aquesta dualitat, sembla que una amaga l'altra, i ja està bé així.

Ver esta publicación en Instagram

Una publicación compartida de Sr.Chen (@sr.chen) el 9 Abr, 2020 a las 12:29 PDT

Hi ha temes, com "El Chojin Bars" amb una visió una mica crua de la realitat i de la vida, o "Estic protegit per les estrelles", en què parles de la pressió, la buidor, el beure molt, perdre el compte dels dies...

4ever domingo al final ha estat un diari de com he anat fluctuant emocionalment, de com he anat de l'eufòria a l'agraïment passant per l'amargor i el més profund dels avorriments. Tot el que vivim és transitori i aquest disc és un reflex d'això.

Alhora, però, al penúltim tema hi recuperes totes les col·laboracions amb un missatge d'esperança: "Pasará".

Hi ha un conte budista que parla d'aquesta frase i crec que conté molta saviesa. La idea de la impermanència ens deixa en un lloc interessant, on no sabem si estar tranquils o aterrats... M'agraden aquest tipus d'emocions.

Has comptat amb moltes col·laboracions en aquest mixtape, algunes més o menys esperades, com la de Lildami i Mariona a "400 pesats", d'altres com Guillamino, i d'altres interdisciplinars, com la poeta Elena Codes, que participa en més d'un tema o les il·lustradores Queralt Giralt (Kerrature) i Alsina Mandarinà, que a més posa guitarra a "El desván". Quina valoració en fas i com ha estat la tria?

Al final he col·laborat amb gent propera, amb qui em feia il·lusió i estimo. Estic molt content amb totes les *col·labos* i com m'han "visitat" virtualment en la soledat de l'estudi. La tria ha estat bastant espontània, sense pensar-me les coses gaire; volia que tot el material sonés fresc.

De fet, a tots els temes hi ha col·laboracions. Per què?

Doncs perquè en la meva genètica hi deu haver pasta de productor. Estic còmode amb altres artistes a prop, crec que eleven el meu art i jo elevo el seu. Em sembla una relació preciosa.

Un dels temes que més retorn ha tingut ha estat el "Quedar i follar", amb Pavvla, Kerrature i Kquimi Saigi. És una de les coses que més troba a faltar la gent? I tu?

Trobo a faltar quedar; el tema de follar, per sort, l'he tingut cobert. Crec que el tema ha funcionat tan bé perquè connecta amb una idea molt recurrent que ha tingut la gent aquests dies.

[Ver esta publicación en Instagram](#)

Una publicación compartida de Sr.Chen (@sr.chen) el 3 Abr, 2020 a las 12:01 PDT

Amb un ritme més ballable, de hit d'estiu, està "Mi abuela" amb Sr Wilson. D'on surt aquesta combinació de parlar de l'àvia amb aquests ritmes?
Soc un provocador.

Creus que els temes del confinament passaran a la posteritat com a un testimoni de com ho vam viure? Estàs escrivint la història a base de música?

Crec que ha estat un moment històric i que ha tintat l'art que s'ha produït, com la postguerra o les vanguardies. Crec que el material que connecti a nivells més profunds passarà. La resta acompanyarà. No soc gaire fan de la idea del "llegat" dins de l'art... crec que ha matat molts artistes.

Creus que, passat el confinament, la gent seguirà escoltant-los o tenen data de caducitat?

Tot té data de caducitat. Quin sentiment tindria que fes un disc parlant de la impermanència de tot i que intentés que les cançons fossin eternes? Que s'escoltin el que s'hagin d'escoltar.